

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 17. Concilium Neo-Cæsariense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. nos vero humanius acturi, pœnitentiam
 A C. 314 ad decem annos limitamus. Ecce! jam
 tum rigorem antiquæ disciplinæ mitiga-
 re incipiebant. Qui voluntarie occide-
 rint, semper inter prostratos erunt, & non
 nisi ad finem vitæ communionem acci-
 pient. Qui non voluntarie occiderint,
 pœnitentiam agent annis septem juxta
 antiquam Disciplinam, juxta novam an-
 nis quinque. Qui superstitionibus Paga-
 norum adhærent, qui Divinatores con-
 sulunt, qui præstigiatores in domos suas
 inducunt, ut pangant maleficia, vel sol-
 vant, quinque annis pœnitentiam agent,
 tribus annis prostrati erunt, & duobus
 annis non offerentes. Hi sunt Canones
 Concilii Ancyrani.

§. XVII.

Concilium Neo-Cæsariense.

Concilium Neo-Cæsariense haud multo
 post habitum sit, oportet; Eorum-
 dem, qui prius, Episcoporum pars inter-
 fuit, quorum primus iterum visitur Vita-
 lis Antiochenus, hinc utrique Concilio
 præfuisse videtur. Hic etiam leguntur
 nomina Basilii Amascensis, Leontii Cæsa-
 riensis in Cappadocia, Lupi Tarsensis,
 Narcissi Neroniadeni, & Longini Neo-
 Cæsariensis in Ponto, ubi Concilium con-
 gregatum. Celebrem hanc Ecclesiam
 red-

reddiderat S. Gregorius Thaumaturgus, Sæculum IV,
A. C. 314.
qui eam ante quinquaginta annos rexe-
rat. Quindecim hujus Concilii Cano-
nes habemus.

c. I.

c. 8.

Si Presbyter uxorem ducat, deponatur. (*) Si fornicationem, aut adulterium commiserit, publicam pœnitentiam agat. Non potest ordinari laicus, cujus uxor adulterii convicta fuerit. Si id crimen commiserit post mariti ordinationem, & ipse cohabitet, Ministerio privabitur. Hoc intelligi potest de Clericis minoribus, quibus uxorem habere licet. Si Presbyter confiteatur, se ante ordinationem peccatum carnis commississe, non amplius offeret, sed salvæ erunt ipsi cœteræ prærogativæ propter alia sua merita. Si neque confiteatur, neque convincatur, ipsius arbitrio relinquitur, an offerre velit. Diaconus, cui idem contigerit, ad inferiorum Clericorum ordinem redigetur. Ante annum ætatis trigessimum nemo ordinetur Presbyter, ut ut dignus sit, cum ante hanc ætatem Dominus noster JESUS CHRISTUS, & ante Baptis-

c. 9.

c. 10.

c. 11.

E 2

mum

(*) Quid ad hunc Canonem, initio Sæculi IV. conditum, Interpres noster Protestans, qui sine fronte sæpius affirmat, nullam in Ecclesia illis Sæculis de Continentia Clericorum legem extitisse? Vel ex hoc solo loco & ipse, & qui cum ipso sentiunt, convincuntur, quod in hac Materia toti Antiquitati contradicant.

Sæculum IV. mum suum docere non inceperit. Qui
 A. C. 314. in morbo baptizatus fuerit, non potest

c. 13.

Presbyter ordinari, quia non videtur cum
 plena libertate fidem suscepisse; propter
 merita ejus, & Presbyterorum penuriam
 tamen ordinari poterit. Presbyteri ru-

c. 14.

rales præsentem Episcopo, aut urbanis Pres-
 byteris in Ecclesia urbis offerre non pos-
 sunt, neque in oratione panem, vel cali-
 cem porrigere, cæteris autem absenti-
 bus, si quis solus ibi fuerit, potest. Chor-
 episcopi præ aliis offerant. Cum unicum
 tunc temporis Sacrificium fuerit, necessa-
 rium erat statuere, cuinam illud offerre,
 id est, actioni præesse competat. Nota-

c. 15.

bile est, quod Presbyteri civitatis præfe-
 rantur. In qualibet urbe, quantumcun-
 que magna, non sint plures septem Dia-
 cono, juxta primam institutionem. Hic
 mos Romæ semper servatus est.

c. 6.

c. 5.

Mulier prægnans, si petat, baptize-
 tur, & infans separatim baptizabitur,
 quisque enim in Baptismo pro se solo fi-
 dem dat. Forte timebant, ne infans bis
 baptizatus videretur. Si quis Catechu-
 menus postquam ad orandum genibus
 flexis admissus est, peccet, ad ordinem
 simplicium auditorum remittatur; si et-
 iam ibi peccet, expellatur. Hic discer-
 nuntur duo Catechumenorum ordines;
 aliqui ad audiendas lectiones, & instru-
 ctiones tantum admittebantur, alii pro-
 vectio-

vectiores etiam ad orandum cum Fidelibus, sed genibus flexis, & antequam inciperetur Sacrificium. Qui mulierem concupivit, sed malum desiderium non implevit, per gratiam præservatus videtur. Volunt nempe dicere, pro peccatis cogitationum pœnas canonicas non imponi. Mulier, quæ duobus fratribus nupserit, non nisi in mortis periculo communionem accipiat, cum onere si convaluerit, maritum istum dimittendi, & pœnitentiam agendi. Qui sæpius matrimonium inibant, his certo tempore pœnitentia injungebatur, hinc Presbyteris secundarum nuptiarum conviciis interesse non licebat, quamvis enim secundæ nuptiæ essent permiffæ, aliqua tamen incontinentiæ nota non vacabant. Hi sunt quindecim Concilii Neo-Cæsariensis Canones.

Sæculum IV.
 A. C. 314.

c. 4.

c. 2.

c. 7.

c. 7.

§. XXVIII.

Appellatio Donatistarum ad Cæsarem

Patres Concilii Arelatensis, ut gestorum rationem redderent, Imperatori Constantino latum in causa iudicium, & quorundam Donatistarum obstinaciam perscripserunt, quippe plures schismati renunciarunt, & Cæciliano juncti sunt, at quidam litigatores temerarii ab Episcoporum iudicio ad Imperatorem appellaverunt.

Aug. Ep.
 68.